

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Pfv.VI.21.580/2011/5.szám

A Kúria a dr. Németh Ferenc István Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Németh Ferenc István ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt I. r. és a Fenechiu és Társai Európai Községi Jogászok Irodája, ügyintéző: dr. Karácsonyi Erika ügyvéd által képviselt II. r. alperesek ellen megtérítési igény iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróságon 7.G.304.231/2007. szám alatt folyamatban volt és a Fővárosi Bíróság 4.Gf.76.142/2010/5. számú ítéletével befejezett perében, a jogerős ítélet ellen a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. r. alperesnek 30.000 (Harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, valamint felhívásra az állam részére 66.200 (Hatvanhatezer-kettőszáz) forint le nem rótt felülvizsgálati illetéket.

I n d o k o l á s :

A II. r. alperes 2006. december 19-én a 31-es számú úton, a péceli leágazást követően az E forgalmi rendszámú Volkswagen Passat típusú - az I. r. alperesnél kötelező felelősségbiztosítással rendelkező - személygépkocsijával meg kívánta előzni az előtte haladó gépkocsit. Az előzést megkezdte és a terelővonalon átlépve a másik forgalmi sávba húzódott, ahol összeütközött az abban vele egy irányban haladó, őt éppen előzni kívánó P. J. által vezetett K. forgalmi rendszámú Suzuki Ignis típusú személygépkocsival. P. J. a kereszteződés utáni záróvonalon átlépve kezdte meg az előtte haladó gépkocsisor előzését, amelyből az őt nem érzékelő II. r. alperes kikanyarodott és ezért a két - 70-90 km/óra sebességgel haladó - gépjármű eleje a záróvonal végétől mintegy 22 méterre összeütközött.

A baleset következtében a K. forgalmi rendszámú gépkocsiban

keletkezett kárból - annak Casco biztosítása alapján - a felperes 1.960.529 forintot megtérített, míg 217.837 forint az önrész folytán a károsult terhén maradt, aki meghatalmazta a felperest az önrészből eredően fennmaradt kára érvényesítésére.

A felperes módosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alpereseket egyetemlegesen 2.195.165 forint, valamint 10.000 forint szemledíj, továbbá ezek késedelmi kamatainak a megfizetésére.

A alperesek a követelés összegszerűségét nem vitatták, annak 50 %-ot meghaladó részét azonban elutasítani kérték, mert álláspontjuk szerint a baleset bekövetkeztében 50 %-os mértékben közrehatott a károsult is, mert az útburkolati jelek figyelmen kívül hagyásával kezdett előzésbe.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alpereseket, hogy fizessenek meg a felperesnek 1.097.580 forintot és ennek késedelmi kamatait azzal, hogy a II. r. alperessel szemben végrehajtás csak akkor vezethető, ha a követelés az I. r. alperestől behajthatatlan. Kötelezte továbbá az I. r. alperest a felperes részére további 5.000 forint és késedelmi kamatai megfizetésére is.

Az ítélet indokolásában kifejtette, hogy a rendelkezésre álló peradatok, így különösen a beszerzett igazságügyi szakértő véleménye szerint a baleset nem következett volna be, ha nem a károsult gépkocsi, hanem a II. r. alperest közvetlenül követő gépkocsi haladt volna előzési szándékkal a baloldali sávban. A baleset bekövetkeztéért nem csak a II. r. alperest, hanem P. J.-t is felelősség terhelte, mert megszegte a közúti közlekedés szabályait és nem úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható. A balesetért való felelősséget, ha egyéb közlekedési szabályszegés is megállapítható, nem a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II.5.) KPM-BM együttes rendelet (KRESZ) 3. §-a (1) bekezdésének c) pontja alapján, hanem a speciális rendelkezések alapján kell megítélni. A II. r. alperes az előzés során a KRESZ 34. §-a (1) bekezdésének b) pontját, míg P. J. azzal, hogy a záróvonal átlépésével kezdte meg az előzést, a KRESZ 18. §-a (1) bekezdésének c) pontját szegte meg. A károsult tehát közrehatott a kár bekövetkeztében, ezért az elsőfokú bíróság 50 %-os kármegosztást tartott indokoltnak.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett rendelkezéseit nem érintve, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatta és mellőzte az „azzal, hogy a II. r. alperessel szemben végrehajtás csak akkor vezethető, ha a fenti követelés az I. r. alperestől behajthatatlan” rendelkezést, míg egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A baleset mechanizmusa, a felek kártérítési

felelőssége és a kár megosztása tekintetében utalt az elsőfokú bíróság által kifejtett helyes indokokra.

A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezésével az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását és az alperesek egyetemleges kötelezését további 1.097.580 forint, míg az I. r. alperes kötelezését ezen felül még 5.000 forint és ezen összegek késedelmi kamatainak a megfizetésére.

A felülvizsgálati kérelem indokolása szerint vizsgálni kellett volna az ügyben azt, hogy a P. J. által megvalósított szabályszegés közrehatott-e a baleset bekövetkeztében, vagy csak egy olyan önálló szabálysértésnek minősíthető, amelynek a baleset bekövetkezése szempontjából nem volt értékelhető jelentősége. A szakértő e körben úgy nyilatkozott, hogy ha az adott útszakaszon terelővonal van felfestve, akkor a baleset ugyanúgy bekövetkezett volna. Megállapítható volt az is, hogy P. J. az előzést szabálytalanul kezdte meg ugyan, de az ütközés helyén az előzés már nem volt tiltott, hiszen ott terelővonal volt felfestve. Figyelembe kell venni az ügyben a KRESZ 3. §-ában megfogalmazott bizalmi elvet, amely szerint mindenki köteles minden tőle telhetőt és elvárhatót megtenni a vészhelyzet megszüntetésére és a baleset elhárítására. A szakvélemény szerint a II. r. alperesnek érzékelnie kellett volna az előzésben lévő Suzukit és nem lett volna szabad rákanyarodnia az egyenesen haladó - és akkor már szabályos helyzetben lévő - gépkocsira. A szakértő csaknem kizárhatónak nyilvánította azt a lehetőséget, hogy ha a II. r. alperes mögött haladó gépkocsi kerül előzési helyzetbe, akkor el lehetett volna kerülni a baleset bekövetkeztét. A szakvélemény és a rendelkezésre álló adatok tehát nem voltak elegendőek a kármegosztás alátámasztására, a bizonyítatlanságot pedig az alperes terhére kellett volna értékelni.

Az I. r. alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására és a felperes perköltségben való marasztalására irányult.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A jogerős ítélet a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján kellő mértékben feltárt és helyesen megállapított tényállásból helytálló jogi következtetéseket vont le, azokkal a Kúria is egyetértett, jogszabálysértés nem volt megállapítható.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet által megállapított tényállást és a lefolytatott mérlegelés eredményét támadta. A felülvizsgálati eljárás során azonban általában nincs helye felülmérlegelésnek, a bizonyítékok ismételt egybevetésének és

értékelésének. Erre csak a tényállás feltáratlan volta vagy a mérlegelés körébe vont bizonyítékok okszerűtlen, logikai ellentmondásokat tartalmazó értékelése adhat alapot.

A perbeli esetben nem vitathatóan mindkét balesetben részes gépkocsivezető megsértette a közúti közlekedés szabályait, így jogellenes magatartást tanúsított. A II. r. alperesnek az előzés megkezdését megelőzően észlelnie kellett volna a K. forgalmi rendszámú gépkocsit, ezért a KRESZ 34. §-a (1) bekezdésének b) pontjában foglaltak megszegésével kezdte meg az előzést. P. J. azonban az útburkolati jelek figyelmen kívül hagyásával kezdett bele a gépkocsisor előzésébe, amely által megsértette a KRESZ 18. §-a (1) bekezdésének c) pontjában foglaltakat.

A kirendelt szakértő megállapítása szerint nem valószínű, hogy baleset következik be akkor, ha a II. r. alperest közvetlenül követő gépkocsi kezd a II. r. alperes előzésébe és nem a baloldali sávban már előzési helyzetben lévő P. J. által vezetett gépjármű. A közvetlenül mögötte haladó gépkocsi elmozdulása, sávváltása, minden bizonnyal jobban felkelti a felületesen hátratekintő II. r. alperes figyelmét, mint egy - részben takarásban lévő - már a másik sávban haladó gépkocsi, ezért ez a megállapítás nem tekinthető alaptalannak.

Általában azonban ez nem eredményezte volna a kármegosztást, hiszen megengedett több gépkocsi egyszerre történő megelőzése. A II. r. alperes azonban nem sokkal ezt megelőzően hagyta el - csupán néhány méterrel - a kereszteződés utáni záróvonalat, így nem kellett alappal számítania arra, hogy egy, a kocsisort előző gépjármű jelenik meg mellette. Amennyiben P. J. kivárja a záróvonal végét és csak ezt követően kezd előzni, akkor ez a baleset ilyen módon nem következhetett volna be.

Amennyiben az adott útszakaszon végig terelő vonal van, a baleset valóban bekövetkezhetett volna ehhez hasonló módon, de akkor a II. r. alperesnek már eleve számítania kellett volna egy, a kocsisort esetlegesen előző, gyorsabban haladó gépkocsira is, így ha nem kellő körültekintéssel kezd az előzésbe, köteles viselni a teljes felmerült kárt.

P. J. magatartása tehát közrehatott a baleset bekövetkeztében, ezért azt a jogerős ítélet helyesen értékelte ilyen módon a felperes igénye elbírálásakor. A károsodás bekövetkeztéhez vezető okfolyamatban tehát mindkét gépjármű vezetőjének szabályszegése közrehatott, ezért a bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapította meg az elsőfokú bíróság a kármegosztást és annak mértékét.

A jogerős ítéletben rögzített tényállás tehát nem volt iratellenes,

okszerűtlen következtetéseket sem tartalmazott ezért nem volt ok a károkozásban való közrehatás mérlegeléssel megállapított mértékének a felülmérlegelésére. A Kúria ezért - a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül meghozott határozatával - a jogszabályoknak megfelelő jogerős ítélet a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Pp. 270. §-ának (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban is irányadó Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint kötelezte az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperest az I. r. alperes javára a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (2) (5) és (6) bekezdése alapján a ténylegesen végzett ügyvédi tevékenységgel arányosan megállapított - és a 4/A. § (1) bekezdése szerint ÁFÁ-val növelt összegű - ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére. A II. r. alperes ellenkérelmet nem terjesztett elő, így a részéről a felülvizsgálati eljárásban költség nem merült fel.

Kötelezte továbbá a Kúria a felperest az illetékeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték állam javára történő megtérítésére.

Budapest, 2012. június 26.

Dr. Kollár Márta s.k. a tanács elnöke, Dr. Puskás Péter s.k. előadó bíró, Tamáné dr. Nagy Erzsébet s.k. bíró

Szné

A kiadmány hitelélül:
tisztviselő